

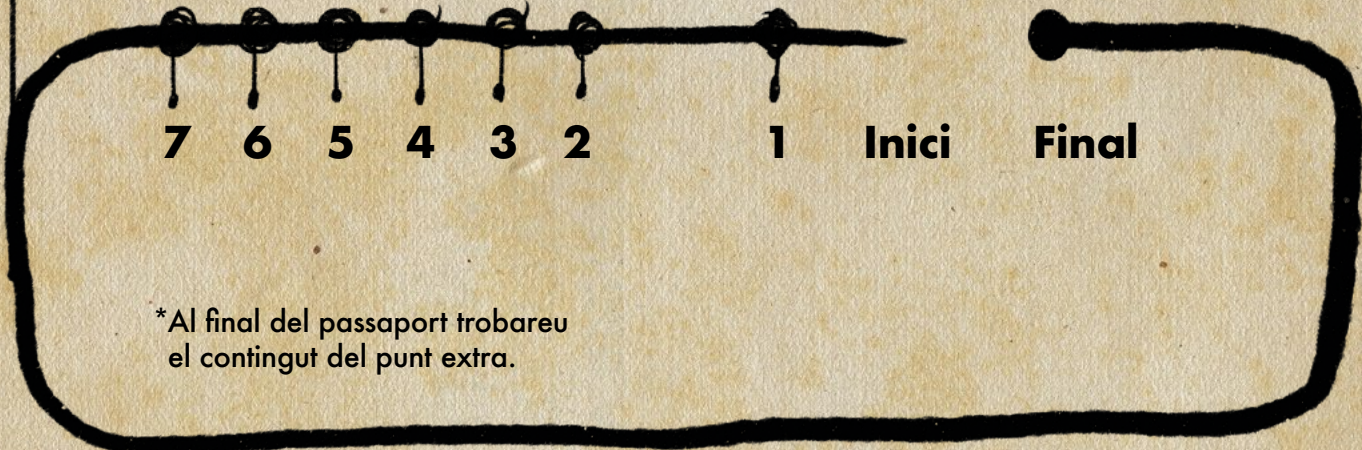
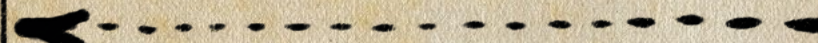
VIATGE A L'INFANT

L'Hospitalet de l'Infant

* Extra

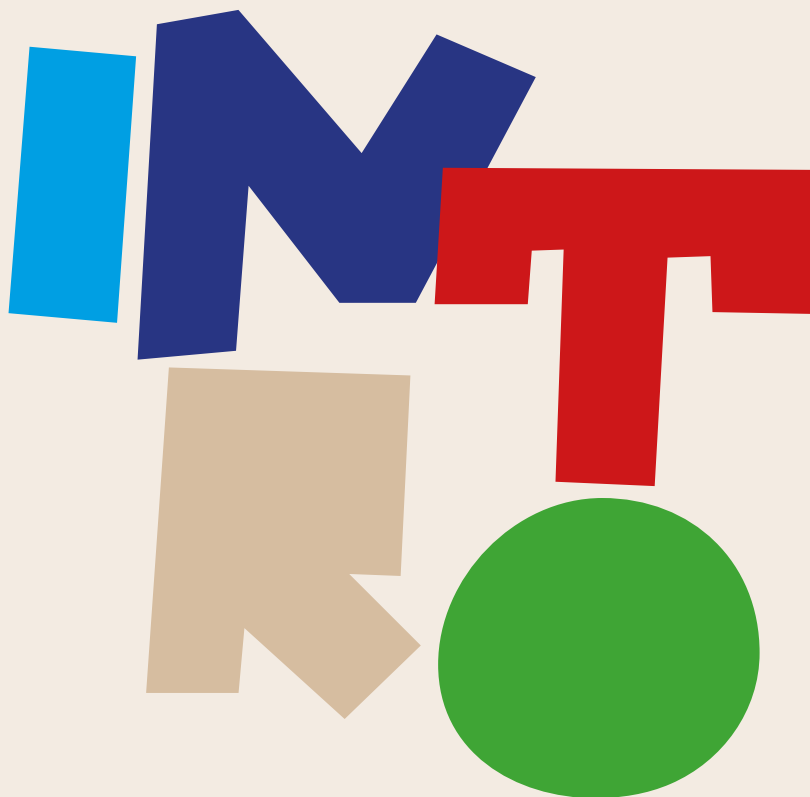
Passeig marítim

*Al final del passaport trobareu el contingut del punt extra.

Tornada a la platja

Aquest itinerari presenta un dels molts viatges d'Antoine de Saint-Exupéry. Un viatge que va tenir lloc a l'Hospitalet de l'Infant quan va haver-hi de fer estada degut a un aterratge d'emergència. El viatge que ell feia entre Marsella i Alger, quedava interromput; però començava un altre viatge: un viatge a la infància.

De fet, no hi ha cap lloc més indicat per viatjar a la infància com l'Hospitalet de l'Infant. El nom ens dona pistes, però les característiques del lloc també. I el que Saint-Exupéry hi va viure durant aquells dies, definitivament el va dur a viatjar fins on tot és possible, fins a la infància. De fet, qui sap si allò va inspirar-lo en una de les seves obres més conegudes: *El petit príncep*.

Acompanyem Antoine de Saint-Exupéry en aquest viatge per diversos punts de l'Hospitalet de l'Infant; acompanyem-lo des del poble fins a la seva avioneta en el camí previ al seu viatge de tornada. Recordem aquells dies amb ell vivint algunes experiències enriquidores a partir de les dinàmiques que ens proposa Saint-Exupéry, amb un suport que ens guia i s'erigeix com a testimoni del nostre viatge.

Un dia de març dels anys trenta pilotava la
meua avioneta de L'Aéropostale i sobrevolava
l'Hospitalet de l'Infant. Anava a l'Alger des
de Marsella, quan una ventada em va
sorpandre i vaig haver d'aterrar en un
punt a la platja.

Durant uns dies vaig ser acollit per la
gent d'aquest noble. Em van rebre amb els
braços oberts, en una gran mostra d'hospitalitat.

Durant uns dies no vaig poder continuar
el meu viatge, però en canvi vaig fer un
viatge interior que em va canviar per sempre.
Ara us convido a fer aquest viatge amb mi:
un viatge a la infància.

Aquest passaport us guiarà, portant-vos
als punts que trobareu al mapa, on
treballareu un repte en cadascun d'ells.

Un cop resolt aquest repte, podreu
segellar el passaport amb el senyal que hi
trobareu tot ubicant, la pàgina contra
el símbol-segell i rascant-la amb el llapis.

Gaudiu d'aquest viatge, que us farà créixer.
Gaudiu d'aquest viatge a la infància.

Avisem us a l'últim moment)

ISTRUCCIONS

Comencem?

Ubica't al
primer punt
del mapa.

«No era més que una guineu semblant a cent mil altres.
Però jo la vaig fer la meva amiga i ara és única al món.»

1

**Molt a prop d'aquest punt
em vaig asseure i vaig mirar cap al mar.
I de sobte vaig quedar captivat
per aquella llum tan especial.
Era una llum com qualsevol altra,
i al mateix temps era una llum única.**

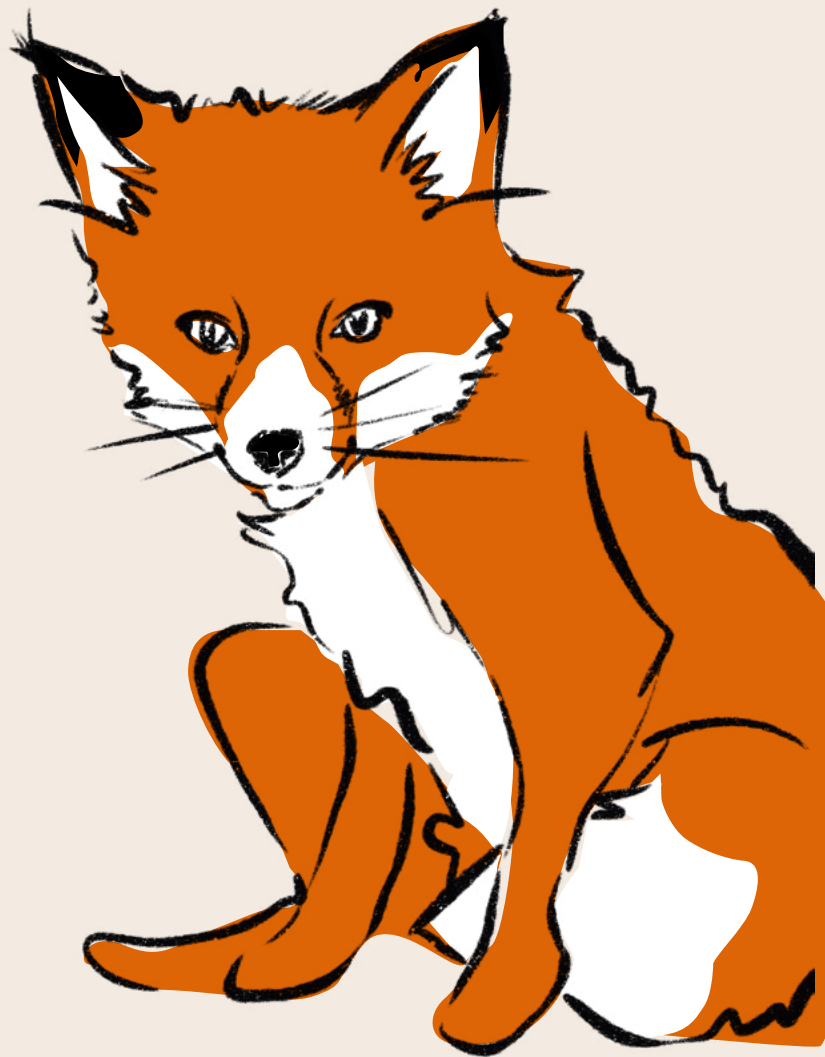
Mireu al vostre voltant.

Hi ha moltes coses iguals: pedres, pals, grans de sorra, gotes d'aigua...

Però tot és especial i únic. Com vosaltres.

Què us fa únics com a persones, o com a famílies?

Busqueu un element que hi hagi aquí al voltant i que representi
allò que us fa especials. Podeu posar-li nom o fer-li una fotografia
que us acompanyarà en aquest viatge, però no us l'emporteu,
deixeu-lo allà on és.

Quan ho hàgiu fet,
busqueu el punt
per segellar el passaport.
I aneu al següent punt.

Segell

«Però els ulls no sempre hi veuen, cal buscar amb el cor.»

2

Vaig tornar a mirar enrere i em vaig acomiadar d'aquell edifici que tant em cridava l'atenció. Semblava medieval, però no era un castell. Semblava d'estil gòtic, però tampoc era una església. Aquell edifici era un hospital majestuós. L'Hospitalet de l'Infant.

Feu com jo vaig fer.

Que cadascú faci un dibuix a la sorra i els altres tracteu d'endevinar almenys cinc coses que podria ser.

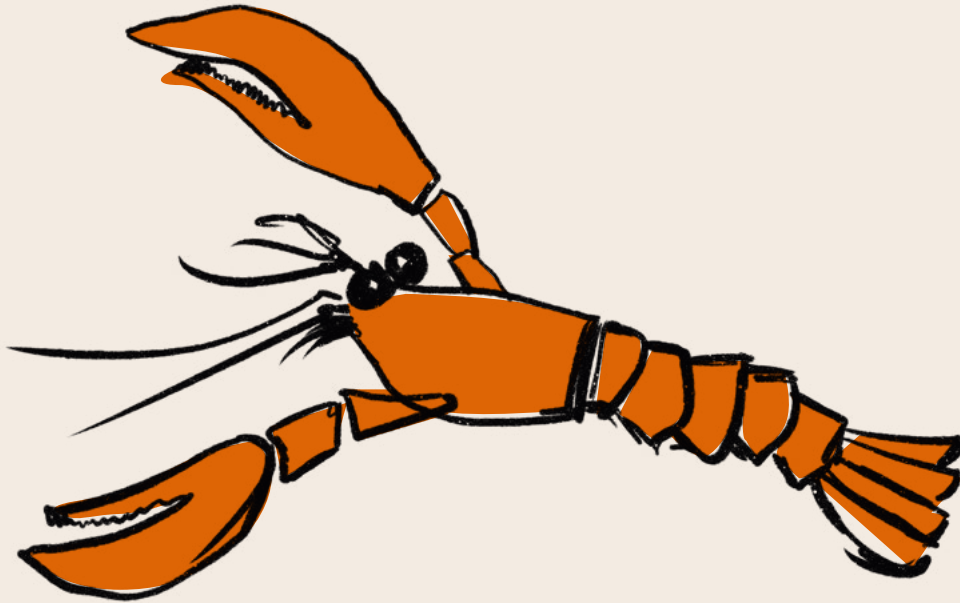
Un barret? Una boa?...

**Dibuixeu primer,
segelleu després,
i finalment camineu.**

Segell

3

Me n'anava, però encara sentia intensament el regust d'aquells dies viscuts. I molt especialment el d'aquell suquet amb escamarlans que em van preparar a la fonda del poble. Sabia que quan tornés a casa no podria fer-ne mai cap d'igual. Però segur que recordaria per sempre aquell moment.

I una bona manera de recordar és dibuixant. Provem-ho: que cadascú dibuixi un petit esbós d'una persona del grup i expliqui per què l'ha fet d'aquella manera o què n'ha volgut destacar.

Provem que tothom dibuixi i que surti dibuixat tothom. I aquest esbós quedarà per sempre en aquest passaport.

Després poseu el segell al passaport abans de caminar fins al següent punt.

Segell

«Els homes ja no tenen temps per conèixer res; compren les coses ja fetes als comerciants; però com que no hi ha cap comerciant d'amics, els homes ja no tenen amics.»

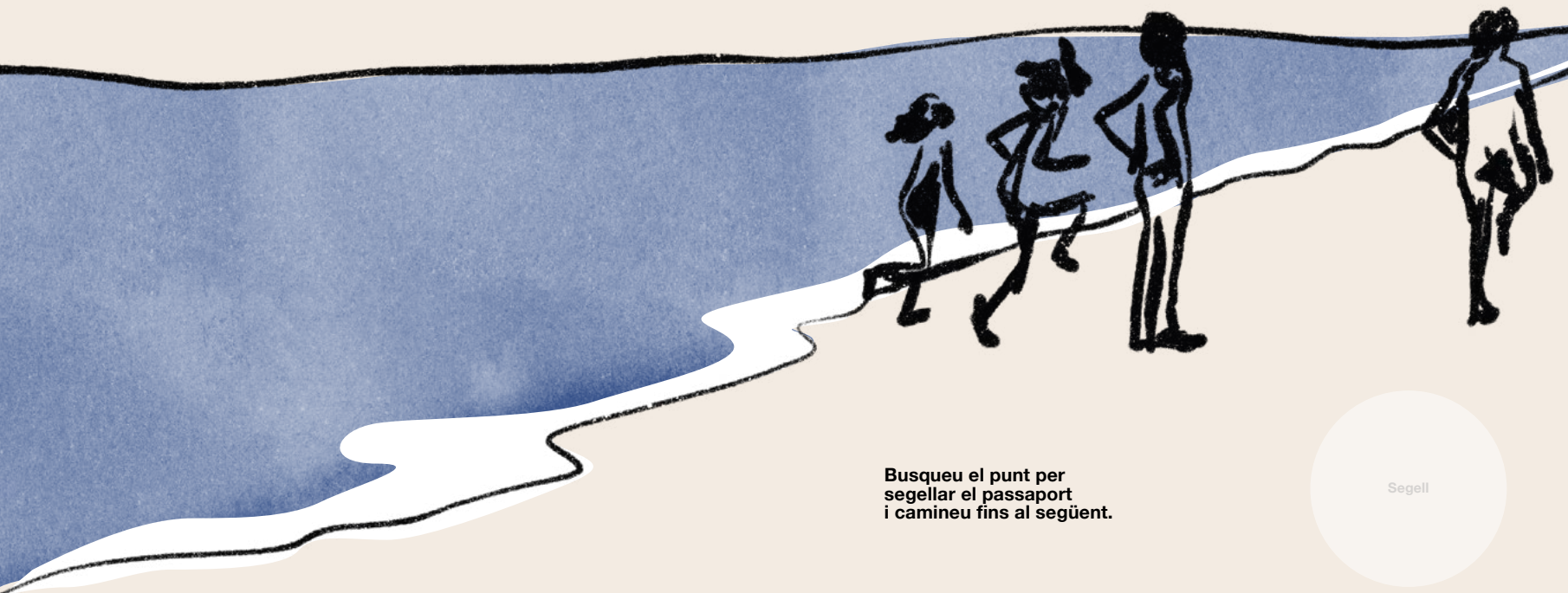
4

Tornant cap a l'avioneta em vaig aturar en aquell punt. El dia de la meva arribada, just aquí em vaig sentir desorientat. Aleshores vaig sentir aquells infants que jugaven a la platja... «Bonjour!» Es van acostar. Em van mirar estranyats. No entenien el que els deia, però van indicar-me cap on havia d'anar. «Merci.» Amb un somriure ens vam entendre.

Agrair ens uneix.

Provem-ho: mirem-nos els uns als altres, i agraïm alguna cosa a cadascú dels qui som aquí. I si us sembla, podeu agrair alguna cosa també a persones que no siguin aquí. Potser amb un missatge de text o un àudio, per exemple...

«Merci.»

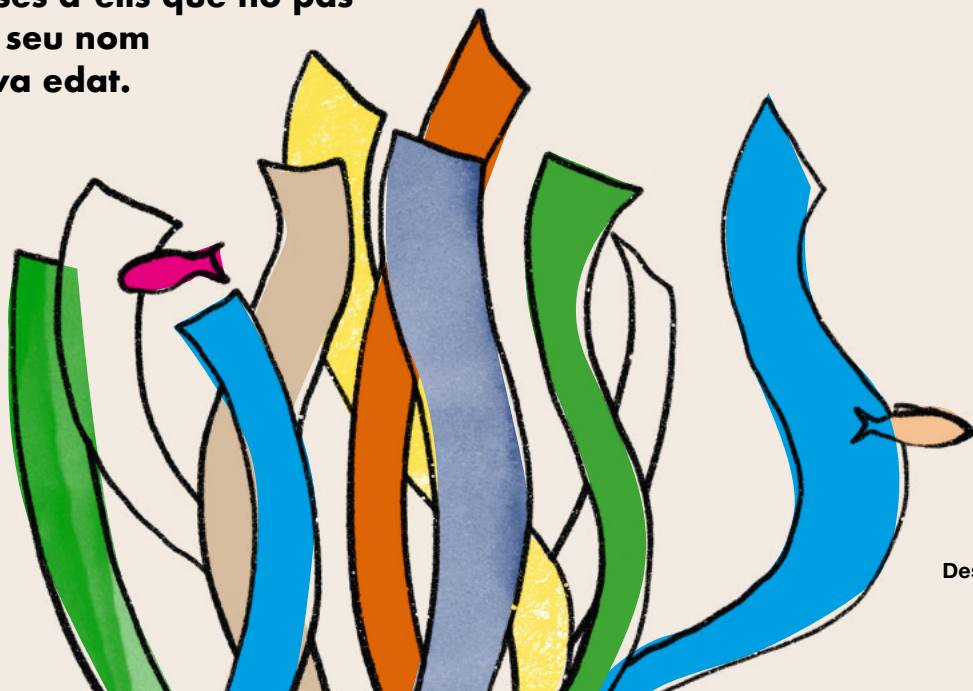
Busqueu el punt per segellar el passaport i camineu fins al següent.

Segell

«Als grans els agraden les xifres.
Quan se'ls parla d'un nou amic, mai pregunten sobre el que és essencial.»

5

Aquells infants van decidir acompanyar-me durant una estona. Els volia preguntar com es deien o quants anys tenien, però ells van decidir explicar-me una altra cosa: es van aturar i van assenyalar cap al mar i ens hi vam acostar. En silenci, observaven i miraven cap endins, cap a sota de l'aigua. Vaig fer com ells i vaig sentir-la: una gran praderia de posidònia al fons del mar. Així, em van explicar més coses d'ells que no pas amb el seu nom o la seva edat.

Fem el mateix?

Ara en comptes de mirar al voltant, per una estona somiem deserts. Compartim els nostres somnis, expliquem-nos allò que ens il·lusiona a tots, de manera conjunta. Què és allò que somiem com a grup o família? I posem una data en la qual puguem complir aquest somni.

Després segellem el passaport.

Segell

6

El camí entre el poble i l'avioneta era recte, però caminant en línia recta no s'arriba gaire lluny. Per això quan vaig sentir els cants dels pescadors que recollien, m'hi vaig acostar desviant-me una mica. Eren aquí a prop: a la cova del Gat. Entre els pins, vaig entendre aquella frase que m'havien dit: «L'Hospitalet de l'Infant és on el mar es fa muntanya.»

Ara, des d'aquest punt, proveu de caminar amb els ulls tancats, només guiats per algú que us doni la mà i en qui dipositareu tota la confiança.

Som-hi, segelleu el passaport i camineu així fins on vulgueu, potser el següent punt.

Segell

«Els homes no tenen imaginació. Repeteixen el que els dius.»

7. Últim punt.

**Les grans vivències deixen petjada.
Per això després d'aquells dies
a l'Hospitalet de l'Infant, sentia que
tot el que veia en el camí em parlava.
Les gavines em deien adeu amb el
batre de les ales, el vent m'acariciava,
i el ritme de les onades era una
melodia de comiat.
Potser només m'ho imaginava.**

Però la imaginació és poderosa.

Seieu a la platja i proveu de representar un element que veieu al vostre voltant, com si fóssim al teatre. Imagineu que sou sorra, o vent, o ocell, o onada. Imagineu cadascú un element i la resta tracteu d'endevinar-lo.

Segell

**El viatge s'acaba
però tot just comença, si tu vols.**

Perquè, com has vist,
dins de cada persona hi ha un infant.
I depèn de nosaltres que
hi segueixi essent.

I així haureu après a viatjar
a la infància. I si realment
heu gaudit del camí,
no hi ha res millor
que desfer-lo i tornar
caminant descalços
per la platja,
sentint la sorra sota
els peus, i agafats de la mà.

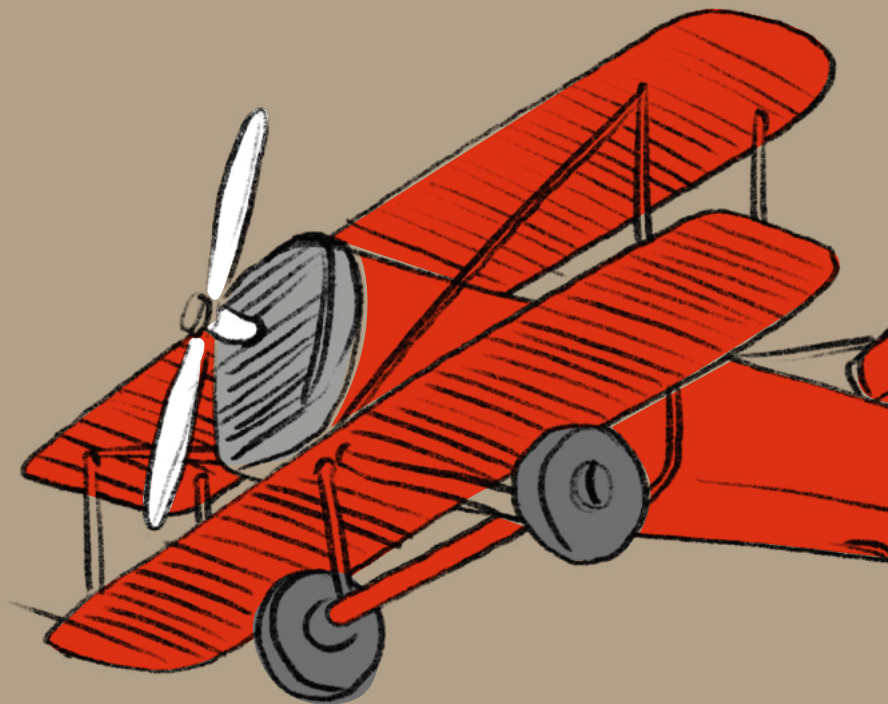
«Aquest és el meu secret: només s'hi veu bé amb el cor.
L'essencial és invisible als ulls.»

Extra

Ara ja has completat el viatge.

Però, si vols, pots continuar caminant fins a un lloc especial, la torre del Mirador, des d'on podràs gaudir d'una vista increïble i veuràs el punt exacte de la platja del Torn on vaig aterrar.

Tot i que, en realitat, només amb el cor el veuràs bé; perquè l'essencial és invisible als ulls.

COMPARTIR ÉS UNA EXPERIÈNCIA VIURE-LA AMB MÉS INTENSITAT

I perquè el viatge continuï, podeu enviar la postal que us han donat a l'Oficina de Turisme perquè des de la vostra infància escriviu a aquells que us estimeu.

Així els enviareu un nou record d'infància construït des de la vostra maduresa si sou adults, o des de la vostra infantesa si sou nens.

Tots els elements inclosos en aquesta publicació, sense limitació (peces gràfiques, il·lustracions, textos, informació, etc.), així com l'estructura i el disseny gràfic, són propietat de l'Ajuntament de Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant i estan protegits per la normativa de propietat intel·lectual.

L'Hospitalet de l'Infant
i la Vall de Llorç

Com a usuaris els heu de respectar i fer-ne un ús privat, com també de l'entorn natural. No està permesa la seva transmissió, cessió, utilització, alteració, explotació, reproducció, distribució o comunicació pública, objecte de propietat intel·lectual, sense l'autorització prèvia expressa per part de l'Ajuntament de Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant. La utilització no autoritzada de la informació pot donar lloc a l'exercici d'accions legals pertinents.

